

## הניזקין פרק חמישי גיטין

**ממפ.**

עין משפט  
נר מצוה

זאב טוש"ע ח"מ סי'  
 חטט סעיף א':  
 ג. מיי' פ"ח מהל' נזקי  
 ממון הלכה א' סמג עשין  
 סו:

## מוסף רש"י

[illegible]

**בגוץ** שהיתה עידית דניזק בויבבורית דמויין. ואיפסא לא מנא למימר <sup>א</sup> דכ"ע מודו דאינו נותן אללא מעדיס שיס לו ואינו חייב לקנות <sup>ב</sup> כדאמרין צפ"ק דבבא קמא (י"ד ק"א) אין לו אללא ויצוריס בולן גוצין מן היצוריס ומיהו אי צשל עולם הן שמין <sup>ג</sup> לר"ע הוה מנא

[illegible]

באומר הרי עלי מנה' כו' משמע ללא משכח נזקין להקדש לא נא  
ורגל ולא באדם המזיק י' ובפ"ק דבבא קמא (דף ט:) גמי תנן נכסים שאין  
בהן מעילה ואכולו ד' אבות קאי ואפילו אנוקי אדם למד"י מצבה  
זה אדם והא דמשמע בפרק השואל (ב"מ דף טז:) דאדם המזיק את  
ההקדש חייב לשלם קרן י' היינו מדרגין י' וא"ת והא הקדש יליף י' מתרומה  
דכתיב בזה (ויקרא כג) כי יאכל פרט המזיק י' והאם תרומה חייב לשלם  
קרן דמזיק ומזיק הוא י' וי' ל"לע"ג דתרומה חייב לשלם מ"מ  
לא מהאי קרא י' מפיק אלא מקרא אחרינא דהוי כגזל חצירו ומזיק י'  
והשתא כולהו נזקין דפטורי בו בהקדש ילפינן מאדם י' דיותר ראי'  
לחייב אדם י' המזיק בידים ממזיק ע"י כריית בור או שולח בעירו  
וא"ת א"כ רעור דכתב רחמנא למה לי וי"ל דאי לאו דאשכחן בחד  
דוכתא דפטור רחמנא להדיטו בהקדש לגמרי לא הוה דרשינן כי  
ד"ה ב"ש מנביא. ואם תאמר בפ"ק דבבא קמא (דף טז.)  
מיקשי לו ליתמי שור דלזיק הדיטו ושור דלזיק הקדש דלייתמי  
מה להדיטו שכן יפה כמו בנזקי אדם וצור תאמר בהקדש שהורע  
היה לו שהמת שלוי' וי"ל דאיכא למיעבד ק"ו הכי מה קרן הדיט  
מזיק לא כ"ש: **ועוד מאי ק"ו** דהקדש. פי' בקונטרס וי' הואיל ומנ  
ת אס כן מאי ק"ו להקדש גריעותא הוא וקשה דמימ' אינערטין ק"ו  
י' להקדש דלענין לחיובי מוזיק בהקדש לא קאמר דהא מרעהו נפקא  
הדורי לרבי ישמעאל ק"ו כיון שר' ישמעאל עצמו היה מודה בפק אי  
ק"ו להקדש שיימינן בעמידת דירוקא בדמוקין מי ידעינן עמידת  
י' ועל כרחיך בדמוק שיימינן דלא שייך כלל למיט' דנזיק:

ורצי

הכא במאי עסקין כגון שהיה ערדים דניוק כויבורים דמויק. ולרבי  
ישמעאל נמי אין שמין אכילת ערוגה אלא לפי מה שהיה אם שמיה  
שמיה אם כחושה כחושה ולאחר שנישומה צדיק דין ואמר אין לי  
מעוה לפורעו טיול קרקע בדמי מעוה נזק וצא להגבותו מויבורים  
שלו והיא טובה כעדיה של נזק והלא  
אומר מעדיה שלך הצביי לפי דמי  
נזק: שכן אמרה תורה מיטב שדכו  
וגו': רבי ישמעאל סבר דנינוק  
שיימינן. ומיטב שאלמה תורה שאם  
צא להגבותו קרקע גרוע מעדיהו של  
הא לא יצא לי להגבותו וכוונה היינו

למעלה דניקן אף שד"ר  
ור"ע סבר מיטב שד"ר  
משלם ור' ישמעאל;  
אהני גז"ש לכדאמון א  
למזיק עידית חובורית  
בעידית דניקן דמשלם  
בא הכתוב אלא לגב  
וק"ו להקדש מאי ק"ו  
תורא דידן לתורא דה  
רחמנא וזלא שור של  
עלי מנה לבדק הב  
מעידית לא יהא אלא  
דינו בבינונית וכ"ת קס  
בעידית בניקין איכא  
שכן יפה כחו בניקין  
הורע כחו בניקין לע  
לתורא דהקדש ור"ע כ  
סרתנא ר"ש בן מנסיא  
שנגה לשור של הדיוט  
לשור של הקדש בין ת  
שלם אי הכי ממאי ד  
דמזיק פליגי דלמא דב  
בפלוגתא דר"ש בן  
דר"ע סבר לה כר"מ  
סבר לה כרבנן א"כ מ  
מאי ק"ו להקדש וע

הדייט דינא האט דלישקול צעדייט: **שין יפה הכבוד כמו צניזין.**  
 שצברו חייב צנזוק: **משלם נוק שלם.** ודריש רעוה הכי רעוה האט דמשלם  
 חצי נוק אזל להקדש נוק שלם וגבוי היזק הקדש דריש הכי רעוה האט  
 דמוציא אזל להקדש שהיקה פטור: **אי הכי.** דר"ע כר"ס חזקתא ליה  
 ממא וסוחרין דלוקמת פולגא דרישא צדוקא דניזק דלמא לגבות  
 מן העריות דקאמר ר"ע נמי מעריות צדוקא קאמר דהיא ויזבירא דמניק  
 כר' ישמעאל ואמינא לא פליג עליה אלא בק"ו להקדש דר' ישמעאל לא  
 סבירא ליה דר"ס בן מנסיא: **אם כן.** דלא פליג עליה דרישא מאי  
 לא צא הכבוד דקאמר דמשמע לא צא לכך אלא לכך: **ועוד.** אי ר"ע  
 קולא קאמר לגבי מזיק כר' ישמעאל: **מאי קל וחומר להקדש.** דקאמר  
 הואיל וקולא היא היכי מצי למימר וק"ו דמקילינן גמי דמי: **הקדש:**  
 מניא

יאלל פרט למזיק אלא לפטור מחומש לחודיה: **ורבי עקיבא** אכלי דפרסינן וליחתי תרי גוויי שור ומשני הא תצריה ר"ע לגווייה אכלי חלוקין אליציה וי"ל דבהקדש לא קמיירי וא"ת אכלי איכא למיפסקי כמו באלם המזיק דמי יאלל פרט למזיק וצור דכתיב (שמות כה) ויחטא דקיל דתם אינו משלם אלא ח"י גוצה במועד מן העידיה קרן הקדש ד העידיה דקאמר ר"ע אינו קאי ולאקולי אחא דיהיב ליה מזיק מוציאו דמשלם ממניצו דניקא מן מוציוריה דניקא ונראה ד"פ מאי קל וסו"ט כדדריש ר"ש בן מנסיא אלא לענין ציטת קאמר דלא הוה ליה לר"ע לאו לשום פטור דפטרי ליה לגמרי וה"ר שמשון מירושלם חייך דה"פ מאי דהקדש שמה י"ש להקדש עידיה צסוף העולם טובה שאין כמ

ומאי שנא משאר ממונו. מו"ק הל"ט. 10. דמיכ' כ"י יאכל. מו"ק הל"ט. 10. אבל קרא דמי' רומה שפטור לממרי, דאי הוה מחיב בקרן מיחיב נמי בחומש, וקרן דמיחיב משום דלא גרע ליכ' שפיר הקדש מהקדש לפטור מותיק הקדש לממרי. מו"ק הל"ט. 11. במה הצי. מיהו קשה להחזיקו ובור שחלת עשייתו לנוק, נמי בבור נמי איכא קרא דבור פטר בו פסולי המקדשין הקדש, אבל משן קשה, וי"ל במדא' לחודיה דעליון כדלן. מו"ק הל"ט.

## מסורת הש"ס

[illegible]

ורה אור השלב

1. כִּי יִבְעַר אִישׁ שָׂדֶה אֶת  
כָּרְם וְשָׂלַח אֶת בְּעִירוֹ  
וּבְעַר בְּשָׂדֶה אַחֵר מִיֵּטֵב  
שָׂדֶהוּ וּמִיֵּטֵב כָּרְמוֹ  
יִשְׁלֹם:  
שְׁמוֹת כֹּבֵד
2. וְכִי יִגָּף שׂוֹר אִישׁ אֶת  
שׂוֹר רֵעֵהוּ וְמוֹת וּמִכְרָו  
אֶת הַשׂוֹר הַחַי וְחָצְוֹ אֶת  
כֶּסֶפוֹ וְגַם אֶת הַמֹּת  
שְׁמוֹת כֹּא לֵה  
יִחְצֹק:

גליון הש"ס

גמ' שור רעהו אמר  
רחמנא. ע' תשובת רשד"ס  
חלק י"ד סימן רמט:

## מוסף תוספות

- א. כֹּהֵן שְׂחִידָה עֲדִית  
דְּמוּק כְּבוֹדֵי דְּמוּק  
וְלִמְאָה יִשְׁמַעְלָא בְּדִמּוּק  
שִׁימִי, וְרִי יִשְׁמַעְלָא לִימָא  
בְּרִינּוּק שִׁימִינּוּק וְרִינּוּק  
הַמּוּק לִשְׁמֵל לִל דְּנִינּוּק  
עֲדִית כְּמוֹ הָעֲדִית שִׁישׁ לִל  
נִינּוּק. שִׁמְלָא. ב. לִל  
עֲדִית שִׁמְלָא. מוֹס'   
הֶאֱלֵם. ג. לִרִי יִשְׁמַעְלָא  
יְהוֹה יִבֵּי עֲדִית וְלִרִי  
יְהוֹה לִי וְיִזְבֹּרֵתִי. מוֹס'   
הֶאֱלֵם. ד. לִדִּית לִי  
לִמּוּק עֲדִית לִשְׁמֵל נִינּוּק.  
מוֹס' הֶאֱלֵם. ו. לִל  
דִּינָחָה לִל לִאֲרֻקְמִי  
פְּלוּתִיחִי  
בְּרִיבִיחִי דְּמִיחִי בְּסֻמּוּק  
דִּלְרִי יִשְׁמַעְלָא שְׁמֵם  
מִמִּבֵּט דְּנִינּוּק וְלִרִי  
מִמִּבֵּט דְּמוּק. מוֹס'   
הֶאֱלֵם. ז. לִנְמָה לִקְרָן.  
מוֹס' הֶאֱלֵם. ח. גִּבְרָא  
לִפְטִין דִּלָּא. מוֹס' י. כִּי  
זִי. שׁוּר. ח. גִּבְרָא  
שִׁין לִל עֲבִידִית, וְרִי  
לְהַקְדֵּשׁ, אִמֵּר רִי אֲבָר רִי  
פִּי. נִינּוּק קִשְׁקֵשׁ. ט. חֲרִי  
אֵל הַבְּחֵרִין מִדְּרִי הִינְרִי  
נִזְקִי מִמּוֹן, וְקִרִי לִוֵּי הַכְּשֵׁר  
דְּרִי שְׁמֵם דְּרִי הַכְּשֵׁר  
אֲתִינִי, דִּחָא מוֹס' חֲשִׁידִי  
פְּחוּתֵם סָבֵר, וְכִדְאֲבִיר  
חֲתָם (כִּי מִתּוֹ); אֲבִינִי  
אֵל שְׁמוֹן רִי חֲוָה לִי  
הַכְּשִׁין חֲוָה, וְכִבְשִׁין  
קִרִי לִוֵּי הַכִּי תִתֵּן  
הַכְּשִׁיחֵא חֲרִי נִזְקִי. מוֹס'   
קִשְׁקֵשׁ. י. בְּרִיק הַבִּית.  
מוֹס' קִשְׁקֵשׁ. י. בְּרִיק  
אֵל אֲלֵא בִּאֲמוֹר הִי  
לִי מִנֵּה. מוֹס' קִשְׁקֵשׁ. י. דִּישׁ  
שׁוּר. י. ב. בִּי דִּישׁ אֲמָן  
דְּגוּל חֲבִיצֵא  
מְחַבְרֵה לִדְּמָא מִמִּטְט  
יֵאכַל פֻּרְט מִלָּא  
חֻמְשָׁה דְּמִשְׁמַע אֵל קִרִּן  
חִיב. מוֹס' הֶאֱלֵם.  
י. אֲבִל מִדְּמֹרִיתִי

פטור לגמרי. תוס' הרא"ש. י"ד  
יאכל' בא לפטור מוזיק את ה  
ממוזיק חולין של חברו, הלכ  
היאך אתי שן מינייהו שיש ה  
וכ"ס